

บันทึก

เรื่อง การเก็บอากรขาเข้าตามพิกัดอัตราอากรประเภทที่ ๕๘

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารได้แจ้งไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยหนังสือ ด่วนมาก ที่ ๓๐๘๔/กม.๔/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๐๑ ความว่า กรมศุลกากรได้หารือคณะกรรมการกฤษฎีกาในปัญหาเรื่องการเก็บอากรขาเข้าตามพิกัดอัตราอากรประเภทที่ ๕๘ ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า แต่เดิมเมื่อยังใช้พระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๘๙ บังคับอยู่ กฎหมายได้บัญญัติไว้ว่า เครื่องรับวิทยุที่ทำสำหรับใช้หลอดไฟไม่เกิน ๔ หลอด ให้เก็บอากรร้อยละ ๒๐ ของราคา หรือ ๖.๐๐ บาท ต่อหนึ่งเครื่อง ถ้าเครื่องนั้นประกอบเข้ากับหีบเสียงให้เก็บอากรเพิ่มอีกร้อยละ ๒๐ ของราคา หรือ ๑๒.๐๐ บาท ต่อหนึ่งเครื่อง ฯลฯ แต่เท่าที่แล้มาเมื่อมีผู้นำเครื่องรับวิทยุขนาดไม่เกิน ๔ หลอดเข้ามา เจ้าหน้าที่ศุลกากรเก็บอากรร้อยละ ๒๐ ของราคาหรือ ๖.๐๐ บาท ต่อหนึ่งเครื่อง แล้วแต่เงินอากรจำนวนไหนจะมากกว่ากัน ถ้าเครื่องรับวิทยุนั้นประกอบเข้ากับหีบเสียง เจ้าหน้าที่ก็เรียกเก็บอากรเพียงร้อยละ ๒๐ ของราคา หรือ ๑๘.๐๐ บาทต่อหนึ่งเครื่อง แล้วแต่เงินอากรจำนวนไหนจะมากกว่ากัน และได้ยึดถือเป็นหลักปฏิบัติเช่นนี้ตลอดมา แม้ว่าขณะนี้จะมีพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๑ และพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๐๑ ออกใช้บังคับแทนพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๘๙ แล้วก็ตาม แต่กฎหมายเดิมกับกฎหมายปัจจุบันใช้ถ้อยคำอย่างเดียวกัน เพียงแต่เพิ่มอัตราอากรให้สูงขึ้นเท่านั้น กรมศุลกากรเห็นว่ามีวิธีคำนวณเพื่อเรียกเก็บอากรดังกล่าวนี้ยังคลาดเคลื่อนอยู่ โดยเห็นว่าสำหรับเครื่องรับวิทยุที่ประกอบเข้ากับหีบเสียงนั้นจะต้องเก็บอากรร้อยละ ๒๐ ของราคา หรือ ๖.๐๐ บาท ต่อหนึ่งเครื่องเสียขั้นหนึ่งก่อนแล้วเก็บเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๒๐ ของราคา หรือ ๔๐.๐๐ บาท ต่อหนึ่งเครื่อง แต่โดยเหตุที่เจ้าหน้าที่ศุลกากรใช้วิธีคำนวณเพื่อเก็บอากรดังกล่าวข้างต้นเป็นเวลาช้านานมาแล้ว และทั้งกรมศุลกากรก็ยังไม่แน่ใจว่าความเข้าใจของกรมศุลกากรดังกล่าวมานั้นจะถูกต้องหรือไม่ จึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาปัญหาเรื่องนี้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๓) ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว ประเด็นสำคัญของเรื่องนี้ก็มีอยู่ว่าที่กฎหมายบัญญัติว่า เครื่องรับวิทยุที่ประกอบเข้ากับหีบเสียงก็ดี หรือเครื่องรับวิทยุโทรทัศน์ที่ประกอบเข้ากับหีบเสียงก็ดี ให้เก็บอากรเพิ่มขึ้นอีกนั้นจะคำนวณจากอะไร จากราคาของเครื่องรับวิทยุและหีบเสียงรวมกัน หรือจากราคาของส่วนที่เพิ่มเข้ามากับเครื่องรับวิทยุ คือหีบเสียงเท่านั้น โดยที่เรื่องนี้กฎหมายเขียนไว้ไม่ชัดแจ้งพอซึ่งอาจตีความไปได้ทั้ง ๒ นัย ฉะนั้นการตีความจึงต้องเป็นไปในทางที่จะทำให้เป็นผลเสียแก่ผู้นำเข้าน้อยที่สุด ทั้งนี้

โดยอนุโลมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑ ฉะนั้นกรณีนี้ต้องถือว่าที่กฎหมายบัญญัติว่าให้เก็บอากรเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๒๐ นั้นหมายถึงให้เก็บอากรเพิ่มขึ้นจากราคาหีบเสียงซึ่งเป็นส่วนที่เพิ่มติดเข้ามากับเครื่องรับวิทยุเท่านั้น กล่าวคือในการคำนวณเพื่อเรียกเก็บอากรนั้นจะต้องแยกออกไปว่าเครื่องรับวิทยุราคาเท่าใด แล้วเก็บอากรร้อยละ ๒๐ ของราคานั้น ต่อจากนั้นจึงเก็บอากรร้อยละ ๒๐ จากราคาหีบเสียงอันเป็นส่วนที่เพิ่มขึ้นมานั้นหนึ่ง การคำนวณเพื่อเรียกเก็บอากรสำหรับเครื่องรับวิทยุที่ใช้หลอดไฟเกินกว่า ๔ หลอดที่ประกอบเข้ากับหีบเสียงตามอัตราอากรประเภทที่ ๕๘ (ข) นี้ ก็เป็นไปทำนองเดียวกัน คือเก็บอากรร้อยละ ๒๕ จากราคาเครื่องรับวิทยุเท่านั้นเสียชั้นหนึ่งก่อนแล้วเก็บอากรเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๒๕ จากราคาของหลอดทุก ๆ หลอดที่เกินกว่า ๔ หลอด และหลังจากนั้นจึงเก็บอากรอีกร้อยละ ๒๐ ของราคาหีบเสียงอันเป็นส่วนที่เพิ่มติดเข้ามากับเครื่องรับวิทยุ

(ลงชื่อ) เสกล บุญยัษฐิติ

(นายเสกล บุญยัษฐิติ)

รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ลงชื่อแทนเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๐๑